

I detta nummer bl.a.

Ledare Sida 3

Vad har hänt i föreningen sedan föregående nummer? Samt en ursäkt för försenat nummer Sida 3-4

Ulf Weinsjö berättar om svenska flottan under Vk 2 (del 3) Sida 5-15

Damklubben Bojen Sida 16-18

Medlemssida och vad händer i föreningen nästa kvartal? Sida 19

FLOTTANS MÄN GÖTEBORG

Örlogsvägen 6
426 71 Västra Frölunda
Tel. 031-29 07 23

Hemsida:

www.flottansman.se/goteborg

E-post:

goteborg@flottansman.se

Plusgirokonto: 4 47 48-2

Bankgiro-nr: Nordea 470-352

Swish-nummer 123 184 71 51

Organisationsnummer:

857200-4284

Ordföranden har ordet

Kamrater!

Välkommen till det första numret för året av vår fina tidskrift Pejlingar. Vi kan se tillbaka på det första kvartalet och konstatera att vi har följt de planer vi föresatte oss. Nybyggnation av entré och toaletter är färdigställd. Resultatet har blivit ett fantastiskt tillskott till befintlig byggnad. Med den här tillbyggnaden av toaletter och entré, samt att vi därutöver har bytt ut de gamla bord mot nya, så har vi ökat vår kapacitet för sittande gäster med 16 platser. Klubbafnarna har varit fullsatta och vi har ökat antalet gäster/medlemmar till över 60 vid varje evenemang. Vid invigningen/taklagsfesten hade vi **86** sittande gäster!

Första lördagen i mars avhölls årsmöte i föreningen. Jag vill här tacka alla för förtroendet att sitta ordförande i ytterligare ett år. Årsmötet gav carte blanche för innevarande års aktiviteter, liksom för föregående års bokslut och resultat.

I mitten på februari var det slutbesiktning av tillbyggnaden. Vi fick allt godkänt av byggnadsinspektören i kommunen. Allmänna Arvsfonden kommer att besiktiga fastigheten i mitten av maj.

Glädjande är också att andra föreningar i det så kallade marina klustret visar stort intresse av att, som hyresgäster, komma in i vårt hus. I en sådan utveckling och framtid konsolideras föreningen Flottans Män Göteborg vilket är oerhört positivt.

Nu ser vi alla fram emot våren och dess aktiviteter som alla är planerade. Håll ögonen på hemsida och Facebooksida. Inbjudningar kommer på e-mail och via MyClub.

Vår eminenta sångkör har behov av några nya sångare/ kamrater. Kanske har vi bland alla våra nya medlemmar någon eller några som vill höja sina röster i detta härliga gäng. Hör i så fall av er till körens ledare Leif Andersson eller undertecknad.

Avslutningsvis vill jag önska alla en riktigt trevlig och vacker vår. Ljuset har redan anlänt och värmen är på väg. Vi alla har anledning att se fram emot ytterligare ett fantastiskt år i föreningen.

Claes Strömwall
Ordförande

PEJLINGAR

Nr 4 september 2024

Utgivare/Ägare:

Ansvarig utgivare/redaktör

Distribution:

Manusadress:

Sista manusdag nr. 2/2025

Planerad utgivning:

Årsprenumeration:

Trycks hos:

11:e ÅRGÅNGEN SOM POSTTIDNING EFTER NAMNÄNDRING 2015.

PEJLINGAR startade som ett medlemsblad med namnet **PEJLING** 1978

Kamratföreningen **FLOTTANS MÄN GÖTEBORG**

Lars-Erik Uhlegård / 072-397 21 86 / lars-erik@uhlegard.se

FM-Gbg medlemmar och "Bojor" samt vissa militära instanser och andra organisationer

Redaktion: goteborg@flottansman.se/pejlingar

Måndagen 9 juni 2025 kl 1200 redaktionen tillhanda.

Juni 2025 (kring den 25/6)

För FM-medlemmar utanför FM Göteborg 150:-/år (4 nummer) från 2025

För icke medlemmar i Flottans Män 300:-/år (4 nummer) för 2025

Sandstens Tryckeri AB, Västra Frölunda

Förstasidan: Vinga fyr och båk

C:a 10 nautiska mil utanför Göteborg. Nuvarande torn byggt 1890 i Vingaporfyr. Tornets höjd c:a 29 m. Ljuset är sedan 1948 elektriskt. Fyrens lampa 2000 Watt. Fyrens lysvidd är 47 km eller 25,5 nautiska mil.

Vinga båk. Nuvarande båk på Vinga uppfördes 1857, Båkens bas är 11 x 11 meter, höjden 24 meter, klädd i träpanel.

Kamrater och övriga läsare!

Jag känner att det är dags att ta bladet från munnen!

Nu står det klart att Putin och Trump är samma andas barn. Endast den starkes rätt ska gälla. Med en stolle vid makten i USA som dessutom anser att Putin har rätt i det mesta han säger om Ukraina och annat så finns det nog ingen gräns för hur illa detta kan komma att sluta.

Jag trodde aldrig att vi skulle få uppleva det vi nu dagligen efter Donalds tillträde på nytt i Vita Huset får höra. Det verkar som det inte finns några gränser för de tokigheter den maktberusade ministären i Washington lägger fram. Påminner starkt om hur Tyskland på 30-talet förvandlades från demokrati till en av vår tids värsta diktaturer. Det är dags för det amerikanska folket att säga nej till Trump och hans vanvettiga medlöpare och hillibillys.

Landsförräderi måste man nog anse att mycket av det som beslutas av Donald Trump och hans minst sagt motsägelsefulla ministerbukett gör sig skyldiga till.

Galenskaper som att ta över Grönland, göra Canada till amerikanskt lydrike, rikta galna påståenden om sina allierade inom Nato med mera, med mera. México får ohemula krav på sig att hindra illegal invandring. Vansinniga tullar som kommer att leda till handelskrig som troligen leder till mest problem för USA i slutändan.

Förutom Donald Duck själv så kan man nämna vice-presidenten J.D. Vance med flera vansinniga uttalanden bl.a. om Danmark vid sitt besök på den amerikanska rymdbasen Pituffik på Grönland. Stolligt att reta upp allierade. Försvarsministern Pete Hegseth som inte verkar ha några kunskaper rörande försvarsfrågor - är en krigsveteran som saknar politisk erfarenhet men har, som en hel del andra i Trumps ministär, Fox News bakgrund. Våldtäktsanklagad men aldrig dömd.

Hälsoministern, Robert F. Kennedy Jr, är en minst sagt märklig utnämning utan medicinsk erfarenhet, med olika uttalanden som gör att man häpnar. Han är negativ till vaccin. Den galne multimiljardären Elon Musk som ska se till att avveckla statlig byråkrati har börjat i stor stil. Dock har det uppstått problem mellan Donald och Elon redan efter ett par månader så vi får se hur det går med avbyråkratiseringen. Ett axplock som kunde göras mycket längre.

Jag skäms över den ryssvänliga och skamliga ministären i Vita Huset. Jag antar att stora delar av det amerikanska folket gör detsamma. Bortsett för Trumps kärntrupper i sin regering och de från Rostbältet förstås.

Illa att världen kanske måste dras med den regimen i nära fyra år till.

Lars-Erik Uhlegård

Vad har hänt i föreningen sedan nummer 4, 2024?

På grund av ombyggnadsverksamheten i november och december blev det inget julfirande i stugan detta år, och som ni kunde läsa i nr 4 avseende detta så fick november månads klubbafton genomföras hos Restaurang Örlogskapellet.

Därmed var verksamheten för 2024 till enda. Avslutande arbeten med tillbyggnaden genomfördes under första halvan av januari.

Efter detta började verksamheten i stugan som vanligt men med ny ändamålsenlig entré åt trädgårdssidan och nya fina toaletter. Kvarstår till sommaren att lägga in nytt golv i stora salen samt väggpanel av samma slag som i Gunrummet. Ett fönster i köket ska ge ljus där.

Allt ska vara helt klart senast till mitten av augusti.

Januari

Så blev det dags för invigningsfest (taklagsfest) den 23 januari med drygt 85 personer i stugan. Stort och välordnat arbete nedlades inför detta event av styrelse och funktionärer.

Båtmässan i Göteborg inleddes den 30 januari med monterbygge och var helt klart fredagen den 31 januari. Kl 12.00 .Man märkte att det var färre besökare än de senaste åren. Sista båtmässan i Göteborg!?

Sista ordet är nog inte sagt om detta. Fortsättning följer men det kan dröja några år. **Mer följer på sida 4.**

En ursäkt för sen utgivning av Pejlingar

På grund av sjukdom och sjukhusvistelse har det tråkiga inträffat att vi sedan årsskiftet saknar utgivningsbevis för vår tidskrift.. Arbetet har pågått med ansökan om nytt utgivningsbevis. När erforderliga dokument blev klara skickades ansökan in 2025-04-09 och

förhoppningsvis tar det inte mer än ett par veckor och under tiden har tidskriften tryckts och kan distribueras så fort tillståndet är klart. Pejlingar nr 1 - 2025 skulle kommit ut senast den 25 mars men beräknas nu nå er alla i slutet av april. L-E U

Vad har hänt i stugan sedan föregående nummer?

Fortsättning från sida 3.

Februari 1/2 -- 9/2

Båtmässan i Göteborg VIP-kväll den 31/1 för inbjudna gäster och alla de som ingick i bemanningen de kommande nio dagarna.

Båtmässan 2025 utsikt över stora hallen ovan.

Ordf. Claes Strömwall pustar ut efter monterbygget.

Mars

1 mars årsmöte i Marinstugan. Nedan, samling till ÅM

Parentation inför ÅM genom vår 2.kaplan Pernilla Tapper Törnqvist som läser upp namnen de avlidna 2024. Till vänster står PO Eriksson beredd att släcka ljusen efter hand som namnen läses upp.

Styrelsen (fr.vä): Hans Utstrand Föreningsarkitekt, Claes Strömwall Ordförande, Tore Nyblom Stugfogde, Leif Gyllenhök Vice ordf. och Medlemsregistrator, Jan Eric Knutas Ledamot och tf. Sekreterare, Bo Stenberg Kassör. Saknas på bilden: Nils Carlsson Klubbmästare och Leif Andersson Musikansvarig samt ett antal adjungerade till styrelsen. Foto: L-E Uhlgård

27 februari klubbafton i Marinstugan

Sjökapten David Aldman berättade om sitt liv på havet mest inom offshore på oljeriggar och sitt författarskap med boken Kadetten som David sålde denna dag. Cirka 50 gäster i stugan. Utmärkt ärtsoppa och pannkakor med sylt och vispgräddade samt kaffe och kaka.

27 mars Klubbafton i Marinstugan

Sjökapten Wiggo Lander och skeppare Joakim Carlsson från Föreningen För Fulla Segel och Stiftelsen Skaftökuttern. De är båda engagerade i Toppsegel-skonaren Kvartsita och kommer att berätta om skutan, seglingar och annan verksamhet runt omkring båten. Sedvanlig ärtsoppa och pannkakor med vispgräddade och sylt, kaffe och kaka. Cirka 50 närvarande med många frågor från en intresserad publik.

Författaren, major Ulf Weinsjö, är uppvuxen i Karlskrona. Det blev trots detta armén och Wendes artilleriregemente A3 i Kristianstad och Hässleholm som han har ägnat sitt arbetsliv åt. Efter pensioneringen blev det Artillerimuseet norr om Kristianstad som en hel del tid ägnas åt.

Pansarkryssaren HMS Fylgia på Västkusten 1941-1943. Del 3 (avslutande del)

Kapitel 23

Övningsdagen var inne och man hade tur med vädret utanför Vinga som bestod av en Ostlig vind på 3 m/sek och klar sikt.

Fartyget stälvade framåt med 16 knop. Propellrarna skapade virvlar av vatten bakom fartyget.

När utkiken larmar om fartyg rätt för ut görs klart skepp och centralsiktet sänder pjäsdata till de fyra dubeltornen.

FC orienterar via högtalarsystemet om att en fientlig landstigningsflotta med bland annat en kryssare som eskort går tvärs vår kurs vilken ska bekämpas.

FC ger order till rorgängaren att gira 30 grader babord vilket får tre av tornen att bära mot mål.

På 150 hm avstånd ges eldtillstånd till AO (artilleriofficeren) vars första salva hamnar rätt i sida men bortom, fartyget girar sedan styrbord så att även styrbordstornet kommer med i elden vilken efter korrigerig hamnar något hitom och därefter ny gir varvid den tredje salvan har skott såväl bortom som hitom målet vilket betecknas som täckande.

Nu ljuder ångvisslan med en lång signal.

Sekonden delar ut ett brev med skadekort till manöverbryggan och samma sak sker på andra platser ombord.

Den som övertar chefskapet på bryggan är NO (navigeringsofficeren).

Han agerar lugnt och avdelar en man för att sammanställa skaderapporterna medan han själv fortsätter att leda fartyget.

Rapporten om att centralsiktet är utslaget och eldledningscentralens förslag om pjäsvis direktriaktad eld genomförs omedelbart medan problemet med styrningen blir steg två.

Den pjäsvisa elden kommer igång men med stor orege bundenhet där varje torn skjuter efter hand som det blir eldberett och kunnat observera nedslag av den egna elden.

Rapport att reservstyrning upprättats gör att NO kan dra en suck av lättnad men precis som detta sker får han in rapport från barbords utkik om flygplan klockan åtta.

NO beordrar LFO (luftförvarsofficeren) att bekämpa fientlig luftfarkost när den är inom räckhåll.

Efter att luftvärnet bekämpat luftfarkosten upptäcks ytterligare en fientlig luftfarkost, nu om styrbord, vars

luftvärn nu får träda i aktion.

Särskild säkerhetspersonal är utposterad vid luftvärns pjäserna. Fartygschefen agerar nu som del i övningsledningen och beordrar TO (torpedofficeren) att förbereda barbords torpedtub för avfyrning samt anmäla klart vilket sker redan efter 5 minuter vilket visar att man varit på alerten.

FC ger order om torpedskott när det bär och den långsmala fisken glider ner i vattnet mot det fientliga fartyget. Skjutavståndet är nu ca 90 hm (9 km).

När flygplanen försvunnit gavs två långa signaler med ångvisslan.

Efter ca tre timmar är hela övningen avslutad och avdelningscheferna beordras att en timma efter att fartyget ankrat vara samlade i gunrummet.

Kapitel 24

Efter ankringen gav de olika avdelningscheferna order om vård av eldrör och mekanismer, torpedtuber samt avstädnad av mässar och hytter som ianspråktagits för de skadade med prioritering till gunrummet.

Utöver detta gavs order om de vanliga rutingöromålen ombord varefter avdelningscheferna samlades.

FC startade med att berömma sekonden för en väl genomförd övning samt NO för ett väl genomfört chefskap från bryggan.

Om vi tittar på resultatet av artilleriskjutningen fick förliga tornet och det aktra möjlighet att avlossa tre salvor medan styrbordstornet avlossade två och barbordstornet en salva. Efter tredje salvan hade vi träff i målet.

Resultatet av den pjäsvisa skjutningen är att barbordstornet aldrig kom till skott eftersom vi slutade gira efter det vi träffats. Men det som är det viktigaste när det gäller övningar är att dra slutsatser av dessa så att vi blir bättre.

Vi börjar med AO, vad har Ni för förbättringar att föreslå?

AO svarade att under skjutning lett av centralsiktet var det inga problem men när den pjäsvisa direktskjutningen började visste inte torncheferna om deras torn skulle kunna skjuta eftersom de sent kunde avgöra åt vilket håll fartyget girade så att de kunde rikta in pjäserna åt styrbord eller babord, detta gällde särskilt det aktra tornet, nu blev det inga girar efter det vi träffats varför problemet inte uppstod, dessutom kunde man inte sär-

skilja det egna tornets nedslag från de övrigas.

Ett förbättringsförslag blev nu att om skjutning ska ske pjäsvis ska man, om man inte har förbindelse med centralsiktet, men med eldledningscentralen därifrån ange vilka torn som kommer att bära och åt vilken sida.

När det gäller den pjäsvisa eldledningen skulle man kunna reglera denna från eldledningscentralen om pjäserna anmäler inriktade och klara varvid centralen skulle kunna ge eldkommando med t.ex. 10 sekunders mellanrum så man vet vilken salva som tillhör det egna tornet.

FC nickade och kontrollerade att sekonden förde noggranna anteckningar.

Då går jag över till övre bryggan, vad har NO för synpunkter.

Det jag inriktade mig på inledningsvis var att verkan går före skydd vilket innebar att om vi kunde slå ut landstigningsflottan hade vi vunnit slaget om Sveriges västkust.

Det jag önskar är att reservstyrningen anmäler klart vid klart skepp, dessutom var det en brist på personal att skicka som löpare för att få in skaderapport ifrån de delar som vi inte hade förbindelse med men jag tror att om sekonden inte varit utslagen hade detta fungerat bättre.

Därefter riktade sig FC till Chieften.

Ja, sa Chieften, det fungerade bra men vi hade ytterligare sex knop vi kunde använt oss av för att snabbare nå landstigningsflottan.

Det är bra tänkt, och i mitt scenario är att vi tillsammans med Emma och när vi blir beskjutna skall vi öka till högsta fart vilket kanske kan vara mer än 22 knop om vi chansar.

Detta är en viktig kunskap för alla som kan komma att föra befälet över fartyget så jag är tacksam att Du tagit upp detta.

Innan vi blivit beskjutna skall vi bibehålla kursen för att underlätta den egna eldledningen.

I vår övning blev ambitionen att alla torn skulle komma till skott den att vi girade innan fienden sköt mot oss och det komplicerade möjligheten att komma till snabb verkan.

Vi borde ökat till högsta fart när vi blivit påskjutna dessutom girat för att inte ligga kvar på samma kurs vid beskjutning vilket kanske gjort det möjligt att undvika ytterligare träffar.

FC vände sig nu till LFO. Vad är att säga om luftvärns-skjutningen?

Luftvärnet har skött sig väl och bekämpade ett av företagen där kurs och fart på målflygplanet var till vår fördel.

Ett flygföretag som dyker mot fartyget med solen i ryggen ger en helt annan svårighetsgrad.

Jag bedömer att den tid som man kan avsätta för skjutövning med framförhållning i förhållande till flygpla-

net i en sådan situation inte har varit tillräcklig.

En möjlighet att förbättra verkan vore att lägga elden väl framför flygplanet och låta det flyga in i elden, något som man kallar strålriktning och inte kräver samma övning som att lägga luftvärnselden med bedömning av planets hastighet och sedan följa det.

Rent psykologiskt är det också svårare för en pilot att medvetet flyga in i luftvärnseld utan att försöka undvika denna och då tappa fokus på målet.

Detta är svårt att genomföra övningsmässigt utan att riskera att träffa det flygplan som bogserar målet.

FC nickade och sade till sekonden att anteckna samt att jämförande försök skulle göras även om det inte skulle bli mot ett flygplan som dök mot fartyget.

Därefter vänder sig chefen till TO och frågar hur han upplevt situationen. Vid klart skepp klargjorde vi torpederna och när ordern kom var vi redo för de sista åtgärderna före skarpskjutning även om det inte var stridsladdade torpeder.

Vårt mål var målbogseraren med passage på 10 m djup.

Enligt rapport passerade torpeden ca 50 m akter om fartyget men torpeden hade tvingat fienden till undanmanövrer varvid det inte hade varit möjligt med kontinuerlig eldgivning mot oss med samtliga kanontorn om det varit en fientlig kryssare.

Fartygschefen såg nöjt på TO och sade att man måste på olika sätt och med olika åtgärder minska fiendens verkan mot oss, i detta fallet att tvinga honom att gira.

Samma effekt skulle förhoppningsvis våra jagare uppnå i en stridssituation.

Då har vi kommit till en del av verksamheten som är viktig för att våra sjömän skall vara beredda att offra sitt liv för vårt land.

Tror man inte att man får adekvat vård när man blir skadad blir den egna insatsen därefter. Jag lämnar ordet till FL (fartygläkaren).

Efter att fartyget träffats hände inget de första 5 minuterna på förbandsplatsen. Ute på skadeplatserna hade kamrathjälp påbörjats och därefter anmäldes skadeläget varefter sjukvårdsbefäl sändes ut till dessa för att stötta i omhändertagande och prioritering av skadade.

Sjukbärare sändes ut till alla skadeplatser och efter kontakt med en flaggstyrman i skrovreparationsgruppen tilldelades vi tio sjukbärare som vi fått löfte om ifall läget så tillät.

Detta antal torde vara tillräckligt både för möjligheten att bli avtransporterad samt för att kunna ta emot patienter på förbandsplatsen.

Prioriterade patienter hamnade i förbandsplats 1 som är gunrummet och övriga på förbandsplats 2 vilket är underofficersmässen.

De svårast skadade fick i väntan på kvalificerad vård ges smärtlindring och placerades i eldaremmen under övervakning.

Behov av ökad mängd morfinpreparat i grundtilldelningen liksom förpackningar med blodserum önskas medan förbandsartiklar fanns i överflöd.

Övning med all personal i första hjälp på skadeplats bör förnyas för samtliga då många var ringrostiga.

Personalen från skrovreparationsgruppen gjorde ett fantastiskt arbete och kunde tidigt prioritera skadorna vilket underlättade verksamheten oerhört.

Jag har några sjömän som jag kommer att namnge till FC vilka gjort insatser utöver det vanliga.

FC meddelade efter dessa erfarenheter att vi kommer att beställa de sjukvårdspreparat som erfordras.

Fartygschefen sammanfattade nu erfarenheterna av övningen.

Det är lätt att förfalla till övningsmässigt uppförande när vi skall genomföra något.

Det viktigaste är att nå transportfartygen så fort som möjligt så vi kan bekämpa dessa.

Om vi börjar gira innan vi blir beskjutna för att alla våra torn skall ha möjlighet att skjuta förlorar vi tid.

Erfarenheten blir att inte gira förrän vi blir beskjutna och då öka farten till högsta.

Vid den pjäsvisa skjutningen skall vi ta till vara erfarenheterna om vi har förbindelsen kvar till eldledningscentralen.

När det gäller ammunitionstillgången skall alltid förliga och aktra tornet ha

mer ammunition tillgänglig än mellantornen. AO ser över detta.

När det gäller luftvärnet måste vi ha ett system, antingen framförhållning eller strålrättning. Om vi haft luftvärnseldledning hade vi haft framförhållning men nu måste vi testa vad som är effektivast i vår situation. LFO tar fram underlag för jämförande försök.

Sjukvårdstjänsten överlämnar jag med fullt stöd till FL.

Jag skriver på alla dina beställningar om utökat behov av medikamenter.

Fullfölj det samarbete som genomförts med skyddspersonalen och sätt det på pränt så att det ingår i en befattningsbeskrivning.

Jag är mycket nöjd och anser att vi har höjt vår krigsduglighet med minst 25 procent vilket innebär att vi ha blivit farligare för fienden.

Denna typ av övning har haft stor realism och jag kommer att delge eskaderchefen konceptet samt framhålla sekundens och fartygläkarens insatser.

Kapitel 25

Harry trodde sig ha funnit en lösning på problemet med de otillåtna karduserna.

Att berätta anledningen till att aktra tornet var snabbare var inte aktuellt eftersom han skulle bli betraktad som en som gick till cheferna och skvallrade om att allt inte stod rätt till.

Han kunde heller inte lämna ärendet och säga att han inte hade kunnat finna någon förklaring till den högre eldhastigheten eftersom det fanns en risk i förfarandet som kunde påverka hela fartygets säkerhet.

Nej så här skulle han göra. Han beslöt sig för att söka upp tornchefen i samband med att dagens övning var över.

Han passade på när det inte fanns några andra i närheten och bad att få tala med löjtnanten eftersom han hade upplysningar om den uppgift som löjtnanten tidigare hade bett om.

Harry sade också att det han hade att säga var lite känsligt. Sven bad Harry att följa med fram på backen där de kunde tala ostört och bad sedan att få reda på vad hans tornkorpral visste.

Först skulle jag vilja berätta att jag på ett ölkafé träffade samman med några norrmän från kvarstadsfartygen. De var väldigt sura på den svenska flottan som de ansåg låg bakom att några av de norska fartygen sänktes när de gjorde en utbrytning.

De påstod att svenska flottan hade avslöjat att de skulle gå ut. Denna gång skulle de vara beväpnade och nu skulle det inte dröja länge innan man gav sig iväg.

Sedan fortsatte Harry att berätta om mötet med tornkorpralen på aktertornet.

Jo, sa Harry, när han berättade hur de gick till väga vid de olika momenten fann jag att det inte borde vara möjligt med den bemanning vi har varför jag misstänker att man lånar folk från grannpjäsen och använder deras ammunitionshiss.

Detta är ju möjligt eftersom vi bara tävlar en pjäs i sänder vid snabbeld.

De som kontrollerar står utanför tornet och vet inte vad som försiggår inuti.

För att säkerställa att inget fusk sker måste kontrollanten befinna sig inuti tornet vid varje övning i snabbeld.

Sven berömde Harry för hans slutledningsförmåga och sade att han skulle framföra till AO att han i fortsättningen ville att kontrollanten skulle finnas i tornet så att man kunde få reda på de fel och brister som bemanningen hade när man sköt snabbeld.

Vid nästa tillfälle som snabbeld övades visade det sig att inget torn kom upp i mer än 6 skott per minut. Detta var något som upprepades gång efter annan när man hade övning i snabbeld.

7 skott per minut hade ingen kommit upp i och trots analyser på olika nivåer kunde detta inte upprepas.

Efter att det gått ett antal snabbeldsövningar tog tornbefälhavaren och sade till Harry att hans misstänksamhet nog ägde sin riktighet men det går inte att bevisa.

Harry tackade och log för sig själv.

En fientlig granat som trängt in genom tornpansaret och briserat där det fanns ett antal laddningar skulle kunnat ställa till med en förfärlig oreda.

När nu detta problem var löst kunde Harry ägna sig åt

ett intresse som han alltmer hade börjat att ägna sig åt, läsning.

Harry hade upptäckt att Fylgia hade ett fantastiskt bibliotek och anledningen till det var att besättningen skulle ha något att syssla med på de långresor som fartyget genomfört.

Med en bok som ständig följeslagare utnyttjade Harry alla tillfällen att förkovra sig i både skönlitteratur som dokumentära berättelser.

Han log för sig själv och tänkte att han inte räknat med att bli en bokligt bildad man när inkallelsen kom.

Kapitel 26

Med löjtnants tjänsteställning borde Sven fått egen hytt och detta hade nu skett vilket gjorde att han i lugn och ro kunde studera tidningar och de skrifter om kriget som han kunde komma över.

Under 1940 var många inom marinen tyskvänliga på grund av den konfiskering som engelsmännen genomförde när de beslagtogs de jagare som hämtades från Italien.

Stämningen ombord på fartyget hade hela tiden varit god men i de diskussioner som fördes blev Sven medveten om att under 1942 anslöt sig allt fler till den allierade sidan.

Detta trots att det gick starka rykten som sade att anledningen till de tyska förstärkningarna till Norge berodde på en förestående allierad invasion som skulle ta västra Sverige.

Sven insåg också att detta skulle innebära att Tyskland skulle kunna tvingas reagera genom att inta delar eller hela Sverige eftersom en invasion av Sverige skulle avbryta all järnvägstransport till Norge och de trupper som fanns där var helt beroende av dessa.

Att det låg något bakom ryktet förstod Sven eftersom marinchefen gått ut och sagt att alla som försökte invadera Sverige skulle bli beskjutna även allierade fartyg.

Detta var säkert något som uttalades för att lugna Hitler när det gällde den svenska marinens vilja att försvara landet, annars kunde man från tysk sida känna en oro att deras trupper i Norge skulle bli avskurna om den svenska västkusten invaderades och besluta sig för att förekomma detta genom en invasion av Sverige.

Läget började tydligen lugna ner sig för efter övningarna i juni kunde man gå lotsleden till Göteborg och föröka vid Stigbergskajen.

När juli kom var det åter Kalvsund som gällde varefter övningarna medförde att man ständigt bytte ankarplats och övade upp färdigheten i skjutning såväl med artilleri, luftvärn som torped.

Samverkan skedde också med KA (kustartilleriet), till exempel de vid Kungsbackafjorden angående räckvidder för kustartilleriförbanden i de områden som motståndaren kunde tänkas uppträda i.

I området norr om Göteborg fanns bara fasta KA-pjäser av mindre kalibrar för att spärra inloppet till Hakefjorden men ett rörligt 15 cm batteri hade nu krigsuppgif-

ten att skydda Gullmarsfjorden från en gruppering ost om Gullmarn mitt för Lysekil men det kunde också nå lederna upp till Uddevalla. Väster ut kunde de nå mellan Karingön och Kungsbacka dessutom kunde arméförbanden understödjas mellan Munkedal och Uddevalla. Under 1944 skulle 21 cm rörliga KA-pjäser levereras och de skulle från mitten av året kunna understödja från en gruppering vid Tjuvkil ända till väster om Mollösund och de sista 7-8 distansminuterna skulle vi få hjälp av batteriet vid Gullmarn.

15,2 cm KA-pjäser m/37 klara för eldgivning. Bilden från museum för rörligt KA i Karlskrona

Sven genomgick en taktisk kurs för kustartillerister och sjöofficerare i syfte att förbättra samverkan mellan förbanden, dessutom hade de samövningar som genomförts med armén och flyget lett till ett bättre samarbete i strid.

Kustartilleristerna berättade också att de under 1943 skulle få en ny uniform som mer liknade arméns.

Detta skulle väl troligen få till följd att vi fick sluta kalla dem skogsmatrosar.

Internationellt hade de allierade landstigit i Nordafrika 1942 och i november tillkännagav den franske amiralen Darlan att motståndet mot de allierades ockupation inställdes.

Från allierad sida hade man inte räknat med något motstånd vilket den amerikanske konsulin i Algér utlovat men de allierade förlorade många män i skadade och döda vid landstigningen.

Den 27 november sänker fransmännen sin flotta i Toulon för att den inte skall hamna i tyskarnas händer.

Den 1 oktober 1942 uppsattes Kungliga Älvsborgs kustartilleriregemente KA 4 med förläggning till Karingberget.

I samband med detta utökades Göteborgs örlogsdepå till en örlogsstation med ett örlogsvarv på Nya Varvet.

Kapitel 27 - Ny utbrytning

Januari 1943.

Regeringen meddelar att de norska fartygen Lionel och Dicto skall släppas från Göteborg.

Vad kommer Tyskland att göra?

Det som meddelas är att all import från väst via lejd-båtstrafiken avbryts.

Misstron mot att Sverige kommer att bjuda motstånd mot en invasion väster ifrån minskar.

Skulle en allierad invasion inta västra Sverige innebar det att förbindelserna mellan Tyskland och Norge bröts, dessutom skulle ett hot mot det tyska moderlandet uppstå ifrån en ny riktning.

Man fick hoppas att den järnmalm som exporterades var så högvärdig och hade så korta transportsträckor att det var av stort tyskt intresse att den fortsatte.

Sven följer noga nyheterna liksom hans officerskamrater och får information ifrån såväl sina kamrater i flottan som av en artillerilöjtnant på Göta artilleriregemente A2 i Göteborg.

Sverige fick bl.a. till armén leverans med början 1942 av över 100 stycken 10,5cm haubitser med ammunition ifrån Tyskland.

Eftersom Tyskland efter 1:a världskriget var förbjudna att utveckla nytt artilleri hade de modellåret 1918 men betecknades i tyska armén som m/1935 och i Sverige m/1939.

Utveckling av artilleriet i Tyskland före andra världskriget skedde i samarbete mellan Bofors och Krupp.

Utöver detta levererades 600 st 4-hjulsdrivna lastbilar av märket Klöckner, som pjäsdragbilar, de första diesellastbilarna i armén, några blev dock sänkta under transporten, dessutom levererades ett antal halvbandtraktorer av märket Demag likaledes för att dra artilleri.

Volvo tog sedan och kopierade dessa och tillverkade drygt 100 sådana.

Dessa leveranser skedde alltså från Tyskland samtidigt som invasionen av Nordafrika ägde rum vilket innebär ett hot söder ifrån mot axelmakternas Europa.

Varven har jobbat för högtryck på Västkusten varför två stadsjagare togs i tjänst 1941 och tre mindre jagare 1942.

På Eriksberg börjar den nya minkryssaren Älvsabben ta form med beräknad leverans 1943. Det var ett systerfartyg till Sveabolagets Fylgia som köptes på stapelbåden.

HM Minkryssare Älvsabben mot slutet av 1943. Ett fartyg med stor kapacitet för utläggning av större mineringar utomskärs längs våra kuster.

Produktionskapaciteten på Bofors, vilket var det enda

företaget som kunde leverera kanoner, var ansträngd till bristningsgränsen varför bestyckningen av Älvsabben blev fyra 15 cm eldrör m/98 vilka sparats när pansarskeppet Dristigheten byggdes om till flygdepåfartyg 1927–29.

Dessa skulle egentligen suttit på en hjälpkryssare vid namn Kaparen men denna sjönk efter en kollision i juni 1942 innan den blev bestyckad varför eldrören låg oanvända.

1943 höjdes beredskapen dagen före midsommarafton vid samtliga enheter i eskadern och samtliga permissioner i anslutning till helgen drogs in.

Var det nu dags för det som man övat för?

En invasion av Västsverige där flottan tillsammans med flyget skulle decimera en landstigande fiende så att arméförbanden skulle kunna slå denna.

Oron var stor och det var många brev som skrevs för att gå iväg med postbåten in till Göteborg.

Helgen förflöt och faran för ett fientligt anfall försvann ytterligare en gång. Vi hade varit beredda på det värsta.

De tyska krigsinsatserna hade gått dåligt under 1942–43 med förluster i Nordafrika och i Ryssland.

Sven hade från en kurskamrat vid amiralens stab i Karlskrona fått reda på att planer för en svensk invasion av Själland och Bornholm hade påbörjats och var klara i slutet av 1943.

Han hade berättat att den 8–9 juni samma år hade gjorts en landstigningsövning med små fiskebåtar på Skånes ostkust.

I början av februari 1943 kapitulerade tyskarna i Stalingrad och efter detta hade sabotageverksamheten i Danmark ökat.

Den tyska ledningen utfärdade militärt undantagstillstånd den 29 augusti. Tyska trupper angrep danska försvarsanläggningar men den danska marinen var beredd.

Tidigt på morgonen gavs order om sänkning av alla örlogsfartyg i Köpenhamn varvid 27 enheter sänktes medan 12 togs av tyskarna.

Det danska pansarskeppet Niels Juel bombades av tyskt flyg när det försökte fly till Sverige och sattes på grund söder om Nyköbing på Själland.

13 örlogsfartyg fartyg tog sig över sundet till Malmö, Landskrona och Trelleborg.

Sverige beslöt att eskortera fartygen till örlogsbasen i Karlskrona dit de fick gå utan att föra dansk örlogsflagga.

Fartygsförbandet hanterades inledningsvis som ett förlängt örlogsbesök varför man undvek att internera besättningarna.

Den 14 september avrustades fartygen och besättningarna fick tjänstefrihet med inställelseplikt.

Sven kände tydligt på sig att vinden höll på att vända för Tyskland som fick allt svårare att klara sig på flera fronter samtidigt

Kapitel 28

Johan hade fått möjlighet att bli maskinchef (upp-bördsmaskinist) på den större jagaren Psilander vilket förutom bättre lön innebar ett utökat befälsansvar vilket skulle vara meriterande för framtiden. Johan blev samtidigt befordrad till flaggmaskinist.

HM jagare Psilander efter ankomst till Göteborg 1940.

Underrättelsetjänsten, det vill säga förrådsförvaltaren, hade sagt att nu under hösten 1943 skulle Jagarna Wrangel, Wachtmeister och Psilander läggas i materielberedskap i Stockholm medan Puke skulle tjänstgöra ett år till innan den skulle gå samma öde till mötes.

Johan visste att besättningarna skulle överföras till jagarna Göteborg och Klas Horn vilka hade bärgats 1942 och var klara att träda i tjänst den 18 september respektive den 25 december 1943.

Vårövningarna startade som vanligt i april 1943 och ett moment var eskort av flaggskeppet Manligheten för att avvärja ubåtsanfall.

Den 16 april hade man ännu inte hört av ubåten Ulven varför sökning efter denna inleddes och marinchefen meddelades.

HM Ubåt Ulven (Drakenklass) byggd vid Karlskronavarvet. Sjösat 1930. Krigsförlist den 15 april 1943 genom en tysk mina på svenskt vatten varvid alla 33 ombord omkom.

Ubåtsbärgningsfartyget Belos stävade under eftermiddagen från Stockholm för att kunna undsätta instängda ubåtsmän med sin högsta fart 11 knop.

Den 17 april på kvällen får jagaren Psilander order att möta Belos och ta den på släp för att öka farten.

Navigeringsofficeren räknar med att man kan träffa samman med Belos norr om Falsterbokanalerna om man håller en fart av 20 knop.

Däcksstyrman har satt igång däcksmanskapet för att förbereda bogseringen med bogsermateriel av olika slag. Det får inte bli någon längre fördröjning när man skall starta bogseringen.

För Johans del är det inga problem att hålla 20 knop fram till mötet med Belos men det han funderar på är hur fort man kan bogsera ett fartyg och hur mycket effekt det kommer att åtgå för att komma upp i exempelvis 20 knop. Han förstår också att det är inte så trevligt att ha ett fartyg som ligger akter om hans eget ifall man skulle tvingas koppla bort någon panna. Han beslutar sig för att tala med FC om detta så att man är överens om vilket håll fartygen skall gira om jagaren tappar fart.

HM ubåtsbärgningsfartyg Belos under 1940-talet. Byggt 1885 som bärgningsfartyg. Inköpt av för svenska marinen 1940 och verksamt fram till ersättaren HMS Belos II togs i bruk 1963. Belos I skrotades i slutet av 60-talet.

Sökandet efter Ulven fortsatte och Belos kunde så småningom med sina tungdykare undersöka ett misstänkt föremål. Det visar sig vara ubåten Ulven som försvann under övningen den 15 april 1943 och nu återfunnits den 5 maj.

Ulven hade gått på en tysk mina utanför Göteborgs norra skärgård nära Stora Pölsan och hela besättningen på 33 man omkom omedelbart.

Återigen känner Johan att han förlorat ett antal vänner liksom när "jagarolyckan" inträffade. Denna gång möjligen beroende på en mina.

Resten av året förlöper ombord på Psilander men det är hög tid att ersätta jagaren eftersom det mesta av utrustningen lever på hoppet.

Den italienska tekniken är också lite speciell varför man inte utan vidare kan ge sig på en reparation. Under hösten beger sig de tre jagarna till Stockholm, Johan hade sökt och fått tjänst som flaggmaskinist på Göteborg och efter att ha fyllt på drivmedel och ammunition avgick fartyget för att ingå i Göteborgseskadern.

Efter landstigningen i Normandie den 6 juni 1944 verkar det helt klart att Tyskland kommer att förlora kriget men frågan är om det kommer att bli strider i Danmark och Norge där fortfarande stora förband finns.

Jagaren Göteborg är ett helt annat fartyg än de Johan

tidigare tjänstgjort på och med en högsta fart av ca 40 knop var det verkligen berättigat att kalla ett sådant fartyg för "havets vinthund.

Jagaren Göteborg (typfartyg i stadsjagarserien) sjösatt 14 okt 1935, i tjänst från 18 sep 1936

Den 8 september får jagaren Göteborg ett larm att ett tyskt fartyg har gått på minor utanför Stora Pölsan och att de tillsammans med jagaren Klas Horn skulle försöka rädda skeppsbrutna.

Jagaren Karlskrona var redan på väg eftersom hon eskorterat två fartyg från Strömstad till Vinga i den svenska neutralitetsleden, jagarna Klas Horn och Göteborg befann sig vid inloppet till Göteborg och var snart på plats.

Vädret var inte det bästa med SV storm och höga vågor. Jagaren Karlskrona lyckas rädda 52 man, Klas Horn och Göteborg 8 man och en lotsbåt från Marstrand 5 man.

Fartyget visar sig vara den tyska flygtendern S/S Westfalen som var stationerad i Norge och nu varit på väg till Tyskland med 200 matrosar och soldatpermittenter samt ca 80 norska motståndsmän vilka skulle till koncentrationsläger. Av normännen räddades bara 5 man.

Ett nytt larm går den 6 maj 1945 att en ubåt finns i yt-läge söder om Vinga varvid jagaren Göteborg med hög fart styr mot densamma.

Det visar sig vara en tysk ubåt och av storleken att döma är det en så kallad utsjöubåt. Förhandlingar inleds och man för ubåten till en ankringsplats.

Den 8 maj beslutar sig fartygschefen på ubåten för att sänka densamma.

Besättningen räddas och interneras i Backamoläget.

Ubåten bärgas av flottan under sommaren ubåtens nummer var 3503 av den senaste ubåtstypen XXI.

Johan kände sig mätt på att vara till sjöss och tillbringa långa tider ifrån sin familj, särskilt nu när dottern kommit hem från exilen i Dalsland, varför han bestämde sig för att söka en tjänst på Örlogsvärvet i Göteborg när kriget var slut.

Kapitel 29

Fylgia tillhörde Göteborgseskadern t o m 1944 men var samtidigt chefsfartyg i sjökrigsskoleavdelningen och gjorde under vintrarna resor utmed den svenska kusten med officersaspiranter med besök i svenska hamnar där

befolkningen fick möjlighet att gå ombord.

Under sommaren fram till mars månad var ett antal danska officerare från de danska fartygen i Karlskrona med och följde tjänsten ombord bland annat den blivande danske marinchefen Sven Thostrup.

Under året avvek färjorna Mjölner, Holger Dansk och Store Baelt till Sverige och fick status som örlogsfartyg vilka ställdes till Danska Brigadens förfogande för transporter.

I september bildades den Danske flottiljen som med sina besättningar övade landstigning tillsammans med delar av den Danska brigaden vilken förlagts med delar till Ronneby Brunn.

Transiteringsavtalet via Sverige till Norge hade sagts upp året innan.

Den 11 januari 1943 tillåter svenska regeringen kvarstadsfartygen Lionel och Dicto att lämna Sverige vilket föranleder Tyskland att förbjuda fortsatt lejdabåtstrafik.

I början av februari lämnar två tyska jagare Norge med kurs söder ut och ytterligare en sjöstyrka bestående av tunga kryssaren Admiral Hipper, lätta kryssaren Köln samt flera jagare sätter också kurs söder ut från Norge.

Hitler har till Arméöverkommandot i Norge gett order att man skall bygga upp en styrka för att kunna genomföra ett blixtanfall mot Sverige.

Den 2 respektive den 4 september avgår kvarstadsfartygen till Brofjorden för att där kunna lossa lasten med kullager till snabba engelska fartyg. Krigets konsekvenser kommer med ens mycket nära.

Situationen förblev dock stabil och vissa julpermissioner kunde beviljas. Ryktet gick åter om ett tyskt anfall 1944.

Den 14 april påträffas detaljerade tyska militära kartor över svenska gränsområden på tyska järnvägsvagnar i Helsingborg.

Att en allierad landstigning skulle ske under året var helt klart men området var oklart. Om anfallet skulle ske i Skagerrak området skulle Göteborgs hamn ha betydelse för såväl de allierade som för Tyskland. Hotbilden mot Göteborgs hamn ökade.

Valborgsmässoafton kl 21.17 fick marindistrikschefen order från chefen för marinen "Stängning av Göteborgs hamn verkställs i den utsträckning som med hänsyn till sjötrafikens upprätthållande anses lämpligt" varvid chefen för Västkustens Marindistrikt gav order om att Götaälvbron skulle förberedas för sprängning och desutom att Göteborgs hamn skulle spärras.

Två tankfartyg, Buenos Aires med en längd av 165 m samt Trykon på 140 m längd vattenfylldes och ställdes på botten från Rya Nabbe till Lilla Billingen. Kvar fanns en passage om 60 m som lätt kunde täppas till av ytterligare ett fartyg vilket var lastfartyget Rita som förbereddes för att sänkas där.

Sedan september hade kvarstadsfartygen legat i Brofjorden vid Lahälla och lasten med kullager hämtats i omgångar av engelska snabbgående fartyg vid Lysekils sydhavn.

Det var ombyggda kanonbåtar som förde engelsk handelsflagga och hade en lastkapacitet på ca 45 ton. Beväpningen bestod av två dubbla 20 mm automatkanoner samt kulsprutor.

Tyskland kände till trafiken varför bevakningen av fartygen var stark. Efter att blivit tömda på sin last var det inte längre aktuellt med en utbrytning varför de den 2 maj 1944 seglade tillbaka till Göteborgs hamn.

På vägen upp i älven seglade de på spärrfartygen varvid stora skador orsakades på Buenos Aires bottenplåtar.

Alla som var inblandade i ordern för sänkningen av spärrfartygen frikändes i den följande rättegången.

I juni 1944 landstiger de allierade i Frankrike.

I december 1944 ledde kryssaren Fylgia tillsammans med två jagare och två minsvepare eskorten av den danska färjan Stora Bält, som flytt till Sverige. Konvojen gick från Falsterbo till Karlskrona där färjan skulle bli logementsfartyg för den Danska flottiljen vars besättningar nu uppgick till ca 150 man. Ytterligare 18 fartyg flydde och anslöt sig till flottiljen.

Man förstår att det bara är en tidsfråga innan Tyskland måste se sig besegrat och svenska förband övar landstigning i Stockholmstrakten på våren 1945 inför en eventuell landstigning i Danmark enligt den plan som tagits fram.

Kapitel 30

Under 1945 avgick Fylgia till Ostkusten och Bottenhavet för att kunna stötta Finland när de enligt avtalet med Sovjetunionen skulle driva ut tyskarna ur sitt land.

Sven passade på att frivilligt gå bryggvakt för att få erfarenhet vilket skulle ge honom försteg i den fortsatta karriären. När man gick med halv stridsberedskap var vilotiden 4 timmar men vissa befattningshavare kunde ta ut 8 timmar och Sven var en av dem varför han ändå kunde få vilotid.

Finska flottan hade genomfört landsättning av trupp bakom de tyska linjerna från Uleåborg till Torneå under 1944 varvid transporterna gick så nära den svenska territorialvattengränsen som möjligt för att undgå upptäckt.

Fylgias uppgift blev 1945 att främst att övervaka svenskt territorialvatten i Bottenviken.

Området tillhörde Norrlandskustens Marindistrikt och fartygsmässigt fanns i Norrlandsavdelningen två hjälpkryssare, nr 4 Waria och nr 5 Warun dessutom 6 mindre minsvepare och några hjälpvedettbåtar.

Hjälpkryssare var ombyggda handelsfartyg vilka försetts med i det här fallet vardera två 12 cm kanoner, två 57 mm kanoner för luftvärnsskydd, två kulsprutor samt minor och sjunkbomber.

Baseringen för Fylgia blev en bit upp i Ångermanälven vid Gustavsviks örlogsdepå där den nya betongkajen blev en trygg förtöjningsplats.

Skyddet av basen var tänkt att avskräcka en eventuell angripare och skulle omfatta minspärr, torpedbatteri, ett kanonbatteri på NV delen av Hemsö och tre kanon-

batterier vid Ö delen av Hemsö, alla bestyckade med 12 cm kanoner. Dessutom ett 30,5 cm haubitsbatteri med mätstationer.

Utöver detta: rörliga artilleribatterier och rörliga strålkastartroppar.

Verkligheten blev en annan då basen under kriget skyddades vid den N infarten av två fasta 57 mm pjäser och vid S infarten på N delen av Hemsön av två 15 cm kanoner med strålkastare.

Vid örlogsdepån fanns en luftvärnstropp med två dubbla 40 mm luftvärnsautomatkanoner.

Tankarna på att bygga ut försvaret var dock inte bortglömt utan planerna att bygga den starkaste kustfästningen i Sverige fanns kvar.

Örlogsdepån var en viktig del i flottans möjligheter att verka i området för här fanns den enda dockan i Bottenviken. Den var så stor att även pansarskeppen eller kryssaren Gotland fick plats och hade samma mått som Oscarsdockan i Karlskrona. Efter kriget förlängdes såväl Oscarsdockan som Gustavsviksdockan att kunna docka även de nya kryssarna Tre Kronor och Göta Lejon.

Att utnyttja en marin örlogsdepå innebar också att man fick hjälp med allt som ett fartyg erfordrade, drivmedel, mat, ammunition, vatten, reparationer mm. Även om man rent praktiskt kanske inte fick underhållet i örlogsdepån utan det kunde vara beställt till någon annan norrlandshamn var stödet till stor hjälp.

Eftersom besättningen kom från södra Sverige blev en nära anhörigs begravning eller bröllop något mer komplicerat att kunna närvara vid.

Vid basering i göteborgsområdet räckte det med permission 2-3 dagar för detta i södra Sverige medan samma sak nu krävde 5-6 dagar.

Att postdistributionen fungerade var ett stort under för besättningen för när fartyget anlände till ny hamn så fanns en postsäck där som sedan växldes mot den välfyllda retursäcken med brev från besättningen.

En normal vecka kunde bestå av att fartyget avgick från örlogsdepån måndag kl 08.00, norr ut med 15 knop längs territorialvattengränsen under halv stridsberedskap med olika övningar till Umeå hamn vid Holmsund där förtöjning för natten skedde kl 17.00. Permission för styrbords vakt till kl 24.00. Bussar avgick från kajen kl 18.00 till badhuset på Kungsgatan och hämtade på samma ställe kl 22.00.

För att säkerställa att permittenterna kunde återgå till fartyget om något inträffade avgav detta signalen allmänt larm "sju korta ljudstötter följt av en lång" med ångvisslan samtidigt som polismyndigheten i staden fick uppgift att söka igenom gatorna och telefonbud gick till badhuset.

Tisdag avfärd kl 08.00, norr ut med 15 knop längs gränsen till Luleå uthamn och under färden övades sjukvårdstjänst, sambandstjänst, pannhaveri, riktövningar mm innan förtöjning för natten kl 18.00.

Onsdag avfärd kl 08.00, norr ut med 15 knop till gränsen mot Finland med fortsatta övningar, därefter gång

mot Luleå uthamn med förtöjning för natten kl 24.00. Skillnaden på dag och natt var liten så långt norr ut.

Torsdag avfärd kl 08.00 med 15 knop, sydvart till Umeå längs territorialvattengränsen med övning i klart skepp och ankomst Holmsund kl 18.00, förtöjning vid kaj för natten. Permission för barbords vakt till kl 24.00. Bussar avgick till badhuset kl 18.30 och åter kl 22.30.

Fredag avfärd kl 0800 med 18 knop, söder ut till Storön vid N inloppet till örlogsbasen där chefen för Norrlandskustens marindistrikt (C MDN) som ska följa övningen kommer ombord på en mindre minsvepare kl 14.00. Efter att kommandören anträt Fylgia under hedersbetygelser sker en kort inspektion medan fartyget går mot startpunkten för anfallslöpan för dagens övning vilken består av skarpskjutning mot bogserat mål.

Minsveparen som transporterat ut kommandören har sedan fortsatt till startpunkten för målbogseringen och tar över från hjälpvedettbåten som förberett målet för att bogsering av detta skall kunna gå i 10 knop.

Det var anbefallt att eld fick öppnas på 100 hektometers avstånd (10 km). Målet siktas på 150 hm (15 km) avstånd varför AO snabbt kan ge värden till stridsledningscentralen som beräknar målets kurs och fart.

Fylgia öppnar eld med de tre tornen som bär mot styrbord och AO ser att elden ligger 400 m bortom och 200 m akter om målet.

Han korrigerar för detta och avger nytt eldkommando.

Nu ligger elden rätt i sida men 100 m hitom vilket innebär att målbogseraren måste ha girat styrbord 30 grader strax efter de första nedslagen.

AO korrigerar sidvinkeln men bryr sig inte om hitomläget eftersom han räknar med att bogseraren denna gång girat mot nedslagen vilket var en riktig iakttagelse för nu täcker nästa salva målet.

Att ett mål som bogserats gör undanmanövrar var något nytt för AO.

Kommandören som följer skjutningen från bryggan tillsammans med fartygschefen nickar belåtet och säger ”snabbt uppfattat av AO”.

För att även barbords mitre torn skall få komma i elden görs löpan om men nu åt andra hållet. Denna gång lyckas AO få rättliggande eld redan i andra eldöppnandet då man även lyckas skjuta av bogservajern.

Övningen avbryts och fartyget återgår till Örlogsdepån där det förtöjdes kl 17.30.

Under hela veckan har fartyget när det ej varit under gång haft två timmars gångberedskap dygnet runt.

C MDN har begärt samling av samtliga officerare i gunrummet kl 18.00. Här uttryckte militärdistriktschefen sin stora glädje över den förstärkning som militärdistriktet fått i form av HMS Fylgia samt den professionalism som fartygets personal har visat under övningen. Han vill särskilt framhålla artilleriofficerens goda observationsförmåga vid skarpskjutningen.

Lördag styrbordsvakten tillåtet till kl 24.00 övriga

materielvård. Söndag barbordsvakten tillåtet till kl 24.00 övriga materielvård.

Uppgiften i Bottenviken var löst när tyska förband hade lämnat Finland den 25 april 1945 och den 8 maj kapitulerar de tyska förbanden i Norge.

Nu börjar en period av puts och stuts för fartyget med rostknackning, rostskyddsmålning och slutligen ny kamouflagefärg för att exakt en månad senare skall HMS Fylgia ligga för ankar tillsammans med huvuddelen av Kustflottan på Stockholms ström.

Kapitel 31

Vid ankomsten till Stockholms Ström träffar Sven åter sin kurskamrat från Karlskrona, nu som medlem i Chefens för Kustflottan stab ombord i pansarskeppet Sverige.

Han bli inbjuden till gunrummet på middag av sin kamrat som där berättar fortsättningen av historien om den danska flottiljen och den svenska planerade insatsen som inte blev av. Eftersom han kände till Svens intresse för historia hade han fört egna anteckningar från sin tid i amiralens stab i Karlskrona som han nu kunde delge.

Natten mellan den 30 april och 1 maj 1945 gick den danska flottiljen med sina transportfartyg lastade med den Danska Brigaden under svensk eskort till Malmö.

Vid midnatt den 4 maj gavs order att avgå till Helsingborg dit man anlände nästa dag kl 06.00.

Kl 1000 avgick Flottiljen utan transportfartygen men med en förtrupp ombord till Helsingör, senare anlände de trupptransporterande färjorna.

Kl 13.00 var hela den Danska Brigaden om 4759 man samt 3500 ton materiel och ammunition överskeppad.

Operationen var lyckad och snart hade den Danska Brigaden löst sin uppgift.

Som medlem i staben hade han också fått del av de svenska planerna.

Den 4 maj 1945 kom ordern till militärbefälhavaren för 1 militärområdet att planlägga för 3.armekårens uppmarsch och verksamhet. En order som var inaktuell redan när den gavs.

Den tyska situationen var nu sådan att man i den svenska arméledningen räknade med att pacificera Sjöland och Bornholm. Avväpna och internera tyska förband. Planen skulle vara klar att genomföras från och med den 18 maj.

De tyska förbanden bestod på Sjöland av 28 000 man och förutom kustartilleri i området låg kryssarna Prinz Eugen och Nürnberg samt fyra jagare, fyra större minsvepare, två minfartyg och ca 20 patrullbåtar i Köpenhamns hamn. Till detta kom det tyska flyget.

Insatsen skulle ske samtidigt eller om detta var mindre lämpligt först Sjöland och därefter Bornholm.

Anfallet mot Sjöland skulle inledningsvis ske som ett kupperfall för att ta Helsingörs hamn varefter i alternativ 1 landstigning skulle ske mot Köpenhamn, Helsingör och Ringsted. I alternativ 2 var anfallet mot Köpen-

hamn enbart vilseledande.

Kåren bestod av I och XI arméfördelningen samt 7.motorbrigaden och 8.Pansarbrigaden samt dessutom ett antal infanteribataljoner.

Därtill I och V kårdivisionerna ur A 6 samt IX kårdivisionen ur A 9. III kårdiv ur Lv 2, IV kårdiv Lv 4 samt ytterligare lv kompanier bl.a. 31.järnvlvcomp ur Lv 1.

Därtill kom sedan alla sambands-, ingenjör- och underhållsförband.

Totalt med den danske brigaden ca 60 000 man.

Kustartilleriet hade avdelat en 21 cm rörlig division samt en rörlig och en flyttbar 15 cm div förutom de aktuella fasta batterierna.

Flottan hade avdelat de två pansarskeppen Oskar II och Tapperheten för indirekt kustbeskjutning samt 2., 8. och 11.jagardivisionerna, en torpedbåtsdivision, samt tre minsvepardivisioner och en vedettbåtsdivision.

Flygvapnet hade avdelat huvuddelen till operationen.

Mot Bornholm skulle insättas två infanteriregementen från I 11 resp. I 12. Landstigning skulle ske i Gudhjem, Svaneke och Neksö.

Marinen stödde med en jagardivision och flygvapnet med delar av vapnet.

På Bornholm fanns ca 12 000 tyska soldater.

Bornholm blev en helt annan historia.

När Tyskland kapitulerade den 4 maj 1945 var ordern till garnisonschefen på ön att kapitulera till Västmakterna.

Anledningen till detta var att ön hade ett centralt läge när Tyskland skulle dra tillbaka sin trupp sjövägen från Ostfronten till västra Tyskland.

Sovjetunionen ansåg att de tyska trupperna skulle kapitulera till Sovjet. Garnisonschefen vägrar detta.

Den 7-8 maj bombar sovjetiskt flyg Rönne och Neksö varvid nästan 4000 hus skadas eller förstörs.

Den 9 maj landsätts sovjetisk trupp varvid garnisonschefen kapitulerade.

Kapitel 32

Sven mönstrade av och genomgick så småningom Sjö-krigshögskolan i Stockholm på Östermalm.

Där gick han ut med förord och fick sin kaptensgrad

Kriget var slut och det gällde nu att dra erfarenheter av den krigföring som skett.

På skolan hade han fått information om det nya vapnet atombomben. Denna skulle tvinga förbanden att uppträda med större avstånd mellan enheterna för att sedan koncentrera dem vid insats när fienden var nära. Vapen som Tyskland använt i krigsslutet var radiostyrda lufttorpeder ifrån flygplan som sänkt en engelsk kryssare samt skadat slagskeppet Warspite och en amerikansk kryssare samt efter att Italien kapitulert 1943 sänkt ett italienskt slagskepp på väg till Malta.

Innebörden av detta var att man var tvungen att med sitt eldrörsluftvärn bekämpa vapnet i stället för vapenbäraren eftersom man inte nådde denna.

Amerikanarna hade upfunnit ett tändrör för granater som briserade när det var inom 10 m radie från ett flygplan. Hade de inte fått fram ett sådant rör hade de inte kunnat vara kvar i Stillahavsområdet när de japanska kamikazeflygarna sattes in.

Både minor och torpeder fanns i varianter som utlöstes av magnetism.

Det hade ifrån amerikansk sida sagts att Tyskland också hade haft planer på att förse ubåtar med V1 raketer och även konstruktioner för att medföra V2 raketer ombord.

Radarn för ytspaning och eldledning skulle snart finnas på de svenska örlogsfartygen liksom hydrofonen för undervattensspaning.

Motmedlen mot detta fanns också då ubåtarna kunde gå i undervattensläge för att ladda batterierna med hjälp av sin snorkel och på denna fanns en radarvarnare som talade om när en radar sökte av området.

Mot perifonen eller hydrofonen som den nu började kallas hade tyskarna utvecklat en Pillenwerfer som var en behållare med kalciumhydrid vilken när den sköts iväg från en torpedtub tillsammans med vatten bildade en bubbelridå av den bildade vätgasen vilken skapade ett falskt mål för hydrofonen.

Att slagskeppens tid var förbi stod klart efter de strider som skett mot Japan där slagskeppen många gånger inte kommit till skott innan de sänktes.

Ett typexempel på detta var sänkningen av det engelska slagskeppet Price of Wales och slagkryssaren Repulse samt det japanska slagskeppet Yamato.

Den 10 december 1941 sänktes slagskeppet Price of Wales och slagkryssaren Repulse utanför Malayas (nuvarande Malaysia) kust av landbaserade japanska bomb och torpedplan.

Den brittiska styrkans mål var att hitta och slå en japansk invasionsflotta norr om Malaya men de lyckades inte finna denna utan blev under återfärden mot Singa-pore sänkta.

Detta var endast tre dagar efter det att delar av den amerikanska flottan sänkts av japanskt flyg i Pearl Harbour.

I april 1945 genomförde världens största slagskepp Yamato ett anfall mot de amerikanska styrkorna vid Okinawa. Amerikanska hangarfartygsbaserade flygplan sänkte fartyget innan det nådde fram.

En lättare flotta var på väg även i Sverige vilket innebar att det inte var artillerifartyg av typen pansarskepp som skulle vara ryggraden i flottan. Kustflottan började alltmer bli en utbildningsorganisation varför Sven funderade på en helt annan organisation med sina officerskamrater.

Man borde precis som i kommandörkapten Helge Strömbecks utredning om den nya flottan organisera tre sjöstridsflottiljer med vardera en kryssare och 4-6 ja-

gare och 6 torpedbåtar. De unga officerarna var ense om att i sjöstridsflottiljerna skulle dessutom ingå 3 minsvepare för att säkerställa basering i krigsbaser och 2 ubåtar. Dessutom skulle vid insats en flygflottilj med jakt och attack underställas.

Sjöstridsflottiljerna skulle ha sin utgångsbasering i Göteborg, Karlskrona och Stockholm.

Med denna organisation skulle ett tredimensionellt hot kunna insättas mot motståndaren. Man skulle angripa samtidigt från luften samt på och under vattnet. Gemensam ledning var förutsättningen för detta.

Erfarenheterna när det gällde planeringen för operationerna mot Danmark där stridigheter om ledningen stod mellan armén och flottan borde i detta fallet vara avklarad i förväg och flygflottiljen skulle vara samtränad med sjöstridsflottiljerna där en samverkansofficer ur flygvapnet skulle vara ombord i flottiljledaren. En lämplig flottilj borde vara F17 i Kallinge.

Om två eller fler sjöstridsflottiljer insattes skulle en amiral till sjöss leda dessa med sin stab. Sambandssvårigheter skulle inte få hindra förbandet att agera.

Johan fick en befattning som Förrådsunderofficer på Örlogsvarvet i Göteborg där han slutade som Förrådsförvaltare efter att ha gått förvaltarkursen på Skeppsholmen i Stockholm.

Örlogsvarvet hade inrättats 1943 och ansvarade för underhåll, vård och förrådsställning på västkusten som förutom örlogsbasen i Göteborg omfattade Marstrandsbasen, Gullmarsbasen och Grebbestadsbasen.

Under 1944 blev Harry sjuk och han konstaterades ha TBC eller som det också hette Tuberkulos.

Han lades inledningsvis in på lasaretsfartyget Prins Carl, därefter på flottans sjukhus i Karlskrona för att sedan flyttas till Furs sanatorium i norra Blekinge.

Han blev utskriven 1945 när kriget tog slut och blev vaccinerad med det nya vaccinet streptomycin vilket även stora delar av svenska folket blev.

Samtidigt som Harry blev utskriven anlände ett stort antal koncentrationslägerfångar till sanatoriet för vård.

9000 av dessa hade fraktats till Sverige av de vita fartygen vilka var flottans Prins Carl och fyra ombyggda civila fartyg.

Harry blev hemförlovad och började en ny karriär som säljare.

Kapitel 33

Efter kriget fortsatte Fylgia långresorna t o m 1948. Det är ett gott betyg för fartyget som sjösattes 1905 att 1946 den 28 januari genomföra en långresa i två månader för att en månad senare starta en ny långresa på en och en halv månad.

Likaledes att 1947 i november genomföra en långresa på fyra månader till bland annat Afrika.

Den sista långresan genomfördes 1948 från den 28 april till den 17 juni då sjökrigsskoleavdelningen under ledning av Fylgia med jagarna Norrköping och Stockholm genomförde besök i Skottland, England, Holland

och Norge.

Sven hade samma år befordrats till kapten och deltog på långresan som artilleriofficer. Under samma år spelades filmen "Flottans kavaljerer" in ombord på fartyget med Åke Söderblom i huvudrollen.

Det var en nostalgisk resa för Sven som startat sin karriär ombord i Fylgia liksom så många officerare före honom men inga efter.

Därefter blev Fylgias öde att ingå i reservflottan vilket innebar att hon var i reserv för kryssaren Gotland som var flaggskepp för Göteborgsgeskadern eller 3.eskadern som den hette från 1951.

Fartyget fortsatte att tjäna flottan fram till utrangeringen den 30 januari 1953 medan kanonerna fortsatte att ingå i krigsorganisationen i Bottenviken nästan 50 år efter det att hon utrangerats.

När Fylgia utrangerats 1953 användes hon som målfartyg men vägrade gå till botten varför hon såldes för skrotning 1957 till en skrotfirma i Göteborg men skrotningen skedde under året i Köpenhamn.

.....

Sven hoppades att man aldrig skulle utsättas för en situation där försvarsanslagen skulle bero på ekonomin och inte på hotbilden.

När alla stater rustar är det svårt att köpa materiel utomlands.

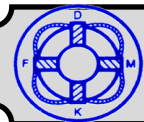
Vikten av en egen krigsindustri var tydlig och att inte förfalla i glädjerus när kriget slutar utan bevara ett starkt försvar för framtiden är den bästa livförsäkringen ett land kan ha.

.....

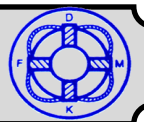
Författaren Alf Henriksson som var född samma år som Fylgia sjösattes satte sina ord på situationen.

Gud och soldaten hedrar vi,
när ofreden råder och de står oss bi.
Men när fred råder och fyllda är faten,
glömma vi Gud och föraktar soldaten.

Damklubben BOJEN

Helkväll i Marinstugan!

- Årsmöte
- Hyllande av jubilarer (från 2024)
- Avtackningar
- Överraskning

ÅRSMÖTET

Tisdagen den 25 februari infann sig 24 bojor och tre särskilt inbjudna herrar från Flottans Män Göteborg: Vice ordföranden Leif Gyllenhök, Föreningsarkitekten Hans Utstrand och Stugfogden Tore Nyblom till mötet i Marinstugan.

Punkterna på dagordningen bockades av. Vid sin sida hade ordförande Ulla Lignell - Lisbeth Claesson som sekreterare för årsmötet.

Styrelsen för innevarande verksamhetsår fick följande sammansättning:

Ordförande: Ulla Lignell,

Vice ordförande: Ulla Martell,

Kassör: Ann-Christina Andersson,

Sekreterare: Tills vidare delat ansvar,
 Klubbmästare: Tills vidare delat ansvar
 Ledamot: Silva Andersson,
 Ledamot: Lisbeth Claesson,
 Ledamot: Kerstin Vännberg

Vår ordförande Ulla Lignell inledde årsmötet med att tända ett ljus för våra bortgångna medlemmar; Mari-
 anne Olofsson, Margareta Tuneld och Irene Johansson.

Funktionärer:

Medlemsregistrator mm: Anita Hogmalm

Revisor: Britt-Marie Karlsson

Valberedare: Britt-Marie Karlsson

Flottans Män fick traditionsenligt mottaga en gåva om 3000 kr till Marinstugans bevarande. En gåva som Leif Gyllenhök uttryckte stor tacksamhet för.

Nya mötestider för hösten röstades fram. Oktobermötet blir som tidigare kl 15.00. Övriga klubbafnär senare-
 läggs till kl. 18.30. Efter årsmötet bjöds vi på fläsknoi-
 sette och potatisgratäng (från Glada Kocken) samt
 kaffe och citroncheesecake.

JUBILARERNA Vi jubilarer (från förra året) firades med sång och fick motta en röd ros var av Ulla Martell.

Från vän: Gun Svensson, Birgitta Nilsson, Ingrid Wennersten, Ingela "Pyttan" Wennerholm, Ulla Lignell, Anita Hogmalm. Siv Bylin som fyllde 95 år (i september) var förhindrad att delta. Foto: Kerstin Vännberg

AVTACKNINGAR Silva Andersson avtackades (med ett förkläde och handgjord smörkniv) för ett utmärkt arbete som klubbmästare. Tore Nyblom tackades (med presentkort) för all support och gott kamratskap under det gångna året.

ÖVERRASKNINGEN Martin Lignell (Ulla Lignells son) är artist; skriver, spelar och sjunger. Martin är influerad av irländsk musik som han skriver egen text till med anknytning till Bohuslän och havet. Martin bor i Nynäshamn men av en händelse befann han sig i vårt område och kände för att hylla oss jubilarer och övriga mötesdeltagare. Martin underhöll oss både med iriska toner och egenkomponerade visor. Ibland tilläts vi sjunga med, vilket vi Bojor gärna gör! En mycket uppskattad överraskning denna årsmötesafton.

Här är han - överraskningen i egen hög person!

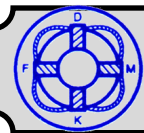
Här är en bild från samlingen av Bojor och inbjudna gäster i Marinstugan. Alla syns inte på bilden men stämningen verkar på topp.. Ulla talar i mikrofonen och hälsar de närvarande välkomna.

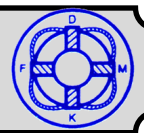
Leif Gyllenhök får av Ulla Lignell motta en penninggäva till Marinstugans framtid. Något som tacksamt togs emot.

Fortsättning följer på sida 18.

Damklubben BOJEN

Forts. från sida 17

Besök av Benny Börjesson från Sjöräddningssällskapet, Ubåtsklubben Nordkaparen och Flottans Män Göteborg

Efter tre månaders frånvaro och en uppdaterad och nyinvigd Marinstuga var det åter dags för årets första klubbträff den 29 januari.

Vi var 21 medlemmar på vårt tidiga eftermiddagsmöte. Silva serverade goda mackor och liten våffla till kaffet.

Dagens föredragshållare var Benny Börjesson från Sjöräddningssällskapet. Benny är medlem i Flottans Män, har varit 44 år i örlogsflottan och verkat 33 år som frivillig sjöräddare inom Sjöräddningssällskapet.

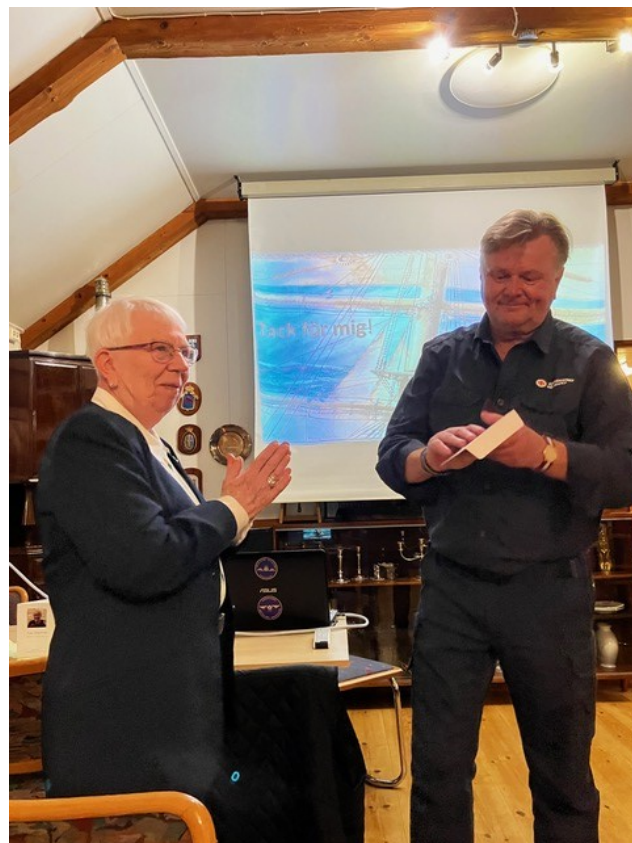
Sjöräddningssällskapet startade 1907. Det är en ideell förening med ca 2500 frivilliga sjöräddare, knutna till 75 olika stationer runt Sveriges kust och vissa insjöar.

Föreningens ekonomi vilar på donationer och medlemsavgifter från ca 145 000 medlemmar. Föreningen förfogar över en flotta bestående av bortåt 300 räddningsbåtar i olika storlek

Sjöräddningssällskapet samverkar med bl a med Sjöfartsverket och Kustbevakningen och medverkar vid ca 90 % av all sjöräddning.

Benny gav oss en intressant och inlevelsefull berättelse om föreningen, om vidareutbildning och övningar för de frivilliga sjöräddarna och inte minst livräddning till sjöss i skarpt läge - farofyllda incidenter i både hård storm och bleke.

Benny fick mottaga uppskattande applåder och ett presentkort för sin "ideella" presentation.

Förr: Svenska Sällskapet för Räddning af Skeppsbrutne (från 1907) (SSRS)

Nu: Svenska Sjöräddningssällskapet (SSRS)

VAD HÄNDER I MARINSTUGAN?

April

24 April klubbafton i Marinstugan

Riksdagsman Gustaf Göthberg sitter i försvars- och utrikesutskotten och kommer med sin gedigna bakgrund att utveckla betydelsen av västkusten för både Sverige och NATO. Han kommer också belysa vad stödet till Ukraina betyder för oss i nuet och i framtiden.

Maj

Riksårsmöte på Ronneby Brunn 2025-05-11--13
Se Flottans Män nr 1 (mittuppslaget)

Klubbafton 2025-05-22 som jazzafton med extra god mat då även Marinstugans dag ingår i arrangemanget.

Juni

Nationaldagsfirande 2025-06-06 kl 1200 -1300 varefter kaffe med tilltugg bjuds på i Marinstugan

För övrigt

Onsdags- och Söndagsmöten

Mellan 0830 och 1130 Medlemmar och gäster.

Ev. utländska örlogsbesök (kungörs via hemsidan).
Exempel nedan brittisk typ 45 jagare. Daringklass.

In Memoriam

*Sedan Pejlingar nr 4-2024 presslades har
nedanstående kamrater lämnat oss:*

Född	Namn	Medlem	Avled
421227	Jan-Erik Sjögren	030308	250101
360515	Leif Lindenhag	031104	250111

Vi lyser frid över deras minnen

FÖDELSEDAGAR VI GRATULERAR!

Foto: Hans Hermansson

Apr 03-/B-

01	1404	Hans Fredriksson	V Frölunda	80 år
02	0702	Lilian Grunditz	V Frölunda	95 år
04	2349	Sören Sjölander	Rörö	75 år
09	0722	Thomas Eliasson	Göteborg	75 år
15	2329	Carl Löfving	V Frölunda	85 år
19	2336	Mats Andersson	Särö	75 år
19	1201	Jan Eric Knutas	Kungsbacka	75 år
21	0629	Ulf Engstrand	Göteborg	75 år

Maj

07	1918	Anders Levén	Askim	65 år
11	1106	Anders Andersson	V Frölunda	80 år
15	0430	Einar Wilhelmsson	Nol	80 år
24	2458	Lars Hansson	Göteborg	80 år

Juni

05	1801	Göran Sjödel	Mölnadal	75 år
07	2446	Yngve Jakobsson	Göteborg	80 år
11	1609	Christer Eklöf	Göteborg	75 år
20	2311	Claes Smith	Marstrand	70 år
22	2301	Evert Andersson	Fjärås	60 år
26	9700	L-A Ljungholm	Göteborg	75 år
30	2432	Erik Einarsson	V Frölunda	55 år

VI HÄLSAR VÅRA NYA MEDLEMMAR VÄLKOMNA!

032462	Ragnar Wallerstedt	Göteborg
032463	John Hallberg	Lödöse
032501	Elisabet Hentz	Göteborg
032502	Bertil Kärnefelt	V Frölunda
032503	Freddy Nielsen	V Frölunda
032505	Anders Gustafsson	V Frölunda
032507	Ivar Olausson	Göteborg
032508	Johannes Birkhorst	Gråbo
032509	Richard Svensson	Fotö
032512	Per Rehnberg	V Frölunda
032513	Henrik Johansson	Torslanda
032514	Anders Björk	Romelanda
032515	Patrik Engelin	V Frölunda
032517	Ann-Christina Andersson	Kärna
032518	Kenny Jansson	Göteborg
032519	Jarl Strömbäck	Göteborg
032520	Kent Kärrdin	V Frölunda

www.stenaline.com

***We are Connecting Europe for a
Sustainable Future.***

Stena Line